

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 14ης Δεκεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση C-1/04 SA,

με αντικείμενο αίτηση για τη χορήγηση αδείας εκτελέσεως συντηρητικής κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υποβλήθηκε στις 15 Μαρτίου 2004,

Tertir-Terminais de Portugal SA, με έδρα το Terminal do Freixieiro (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden, C. Houssa και L. Levi, avocats, καθώς και τον F. Gonçalves Pereira, advogado, με τόπο επιδόσεων στις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

αιτούσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τις I. Martinez del Peral Cagigal και F. Clotuche-Duvieusart, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και A. Ó Caoimh, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Με την αίτησή της, η εταιρία πορτογαλικού δικαίου Tertir-Terminais de Portugal SA (στο εξής: Tertir-Terminais) ζητεί από το Δικαστήριο την άδεια να προβεί σε συντηρητική κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για

τα ποσά που οφείλει η Ευρωπαϊκή Κοινότητα στη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου ως χρηματικό αντάλλαγμα βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 249/2002 του Συμβουλίου, της 21ης Ιανουαρίου 2002, σχετικά με τη σύναψη του πρωτοκόλλου για τον καθορισμό των αλιευτικών δυνατοτήτων και του χρηματικού ανταλλάγματος που προβλέπεται στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Γουινέας-Μπισσάου για την αλιεία στα ανοικτά των ακτών της Γουινέας-Μπισσάου, για την περίοδο από τις 16 Ιουνίου 2001 έως τις 15 Ιουνίου 2006 (ΕΕ L 40, σ. 1).

Το ιστορικό της διαφοράς

- 2 Στην αίτησή της, η Tertir-Terminais εκθέτει ότι είχε συνάψει σύμβαση με τη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου για το δικαίωμα εκμεταλλεύσεως του λιμένος του Μπισσάου στο πλαίσιο εκχωρήσεως δημόσιας υπηρεσίας.
- 3 Η εκτέλεση της συμβάσεως αυτής δημιούργησε διαφορά μεταξύ των διαδίκων. Η διαφορά αυτή παραπέμφθηκε ενώπιον διαιτητικού δικαστηρίου που καταδίκασε τη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου να καταβάλει στην Tertir-Terminais διάφορα ποσά, το συνολικό ποσόν των οποίων ήταν περίπου 6 000 000 ευρώ. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε στη Γαλλία.
- 4 Η Tertir-Terminais κοινοποίησε στην Επιτροπή συντηρητική κατάσχεση για τα ποσά που οφείλει η Κοινότητα στη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου δυνάμει του κανονισμού 249/2002.
- 5 Η Επιτροπή πληροφόρησε την Tertir-Terminais ότι δεν είχε πρόθεση να δώσει συνέχεια στην εν λόγω κατάσχεση θεωρώντας ότι η εκτέλεση της κατασχέσεως

αυτής συνιστά εμπόδιο στην ανεξαρτησία και στην εύρυθμη λειτουργία των Κοινοτήτων, την οποία σκοπεύει να διαφυλάσσει το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: πρωτόκολλο).

Η ενώπιον του Δικαστηρίου αίτηση

- 6 Η Tertir-Terminais ζητεί από το Δικαστήριο την άδεια να προβεί, δυνάμει του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου, σε συντηρητική κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής για τα ποσά που οφείλει η Κοινότητα στη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου ως χρηματικό αντάλλαγμα δυνάμει του κανονισμού 249/2002.
- 7 Κυρίως, η Tertir-Terminais υποστηρίζει ότι η ερμηνεία που έχει δώσει μέχρι σήμερα το Δικαστήριο στο άρθρο 1 του πρωτοκόλλου υπερβαίνει την ασυλία σε θέματα εκτελέσεως που αναγνωρίζεται από το διεθνές δίκαιο και θίγει το θεμελιώδες δικαίωμα για δίκαιη δίκη, το οποίο απορρέει από το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, καθώς και το δικαίωμα σεβασμού της ιδιοκτησίας που προβλέπεται στο άρθρο 1 του προσθέτου πρωτοκόλλου της ίδιας αυτής συμβάσεως.
- 8 Επικουρικώς, η Tertir-Terminais υποστηρίζει ότι η εν λόγω κατάσχεση δεν δύναται να εμποδίσει ούτε τη λειτουργία ούτε την ανεξαρτησία των Κοινοτήτων. Σύμφωνα με την Tertir-Terminais, το χρηματικό αντάλλαγμα που σκοπεύει ο κανονισμός 249/2002 συνιστά απλώς αντιπαροχή υπηρεσίας, δηλαδή των χορηγηθεισών από τη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου δυνατοτήτων αλιείας. Ακόμη κι αν υποθεθεί ότι το εν λόγω χρηματικό αντάλλαγμα εμπίπτει σε κοινοτική πολιτική, η εν λόγω συντηρητική κατάσχεση δεν μπορεί να συνιστά εμπόδιο στη λειτουργία και την ανεξαρτησία των Κοινοτήτων.

- 9 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση της Tertir-Terminais.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 10 Πρέπει εκ προοιμίου να υπομνησθεί ότι το άρθρο 1 του πρωτοκόλλου προβλέπει ότι «τα περιουσιακά στοιχεία και τα στοιχεία ενεργητικού των Κοινοτήτων δεν δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο οποιουδήποτε αναγκαστικού μέτρου διοικητικής ή δικαστικής αρχής, άνευ αδείας του Δικαστηρίου». Η εν λόγω διάταξη ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο υπό την έννοια ότι έχει σκοπό να αποτραπεί η παρακώλυση της λειτουργίας των Κοινοτήτων και ο περιορισμός της ανεξαρτησίας τους (διατάξεις της 11ης Απριλίου 1989, 1/88, *Générale de Banque* κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 857, σκέψη 2· της 29ης Μαΐου 2001, C-1/00 SA, *Cotecna Inspection* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-4219, σκέψη 9, και της 27ης Μαρτίου 2003, C-1/02 SA, *Antipras* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-2893, σκέψη 12).
- 11 Από αυτή την ερμηνεία του άρθρου 1 του πρωτοκόλλου προκύπτει ότι η ασυλία που απολαύουν οι Κοινότητες δεν είναι απόλυτη και ότι αναγκαστικό μέτρο όπως η κατάσχεση μπορεί να επιτραπεί όταν δεν υπάρχει κίνδυνος να παρεμποδίσει τη λειτουργία τους (βλ., παραδείγματος χάρη, την επιταρπείσα με την προαναφερθείσα διάταξη *Générale de Banque* κατά Επιτροπής κατάσχεση).
- 12 Τέτοιου είδους ερμηνεία συνάδει προς τους κανόνες του διεθνούς δικαίου που εφαρμόζονται γενικώς στον τομέα των ασυλιών των κρατών και των διεθνών οργανισμών.

- 13 Επομένως, απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία απορρίπτεται η αίτηση για χορήγηση άδειας για εκτέλεση αναγκαστικού μέτρου, εκδοθείσα σύμφωνα με την ερμηνεία αυτή, δεν μπορεί να θεωρηθεί παράνομη και δυσανάλογη ανάμιξη στην άσκηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, τα οποία προστατεύονται από διάφορες διεθνείς συνθήκες και, ειδικότερα, του δικαιώματος σεβασμού της ιδιοκτησίας ή του δικαιώματος προσβάσεως σε δικαστήριο που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του δικαιώματος για δίκαιη δίκη.
- 14 Όπως προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, η λειτουργία των Κοινοτήτων μπορεί να παρακωλυθεί από αναγκαστικά μέτρα που επηρεάζουν τη χρηματοδότηση των κοινών πολιτικών ή την υλοποίηση προγραμμάτων δράσεως που καταρτίζουν οι Κοινότητες (προαναφερθείσες διατάξεις *Générale de Banque* κατά Επιτροπής, σκέψεις 9 και 13· *Cotecna Inspection* κατά Επιτροπής, σκέψη 12, και *Antirras* κατά Επιτροπής, σκέψη 15).
- 15 Δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο ε', ΕΚ, η δράση της Κοινότητας περιλαμβάνει μια κοινή πολιτική στον τομέα της αλιείας, οι στόχοι της οποίας καθορίζονται στα άρθρα 32 ΕΚ έως 38 ΕΚ.
- 16 Η Κοινότητα συνήψε πολλές συμφωνίες σχετικά με την αλιεία, βάσει ιδίως του άρθρου 37 ΕΚ, με τρίτες χώρες, οι οποίες προβλέπουν δυνατότητες αλιείας για τα κράτη της Κοινότητας με χρηματικά ανταλλάγματα.
- 17 Τέτοιου είδους συμφωνία, συναφθείσα μεταξύ της Κοινότητας και της Δημοκρατίας της Γουινέας-Μπισσάου στις 27 Φεβρουαρίου 1980, περί της αλιείας στα ανοικτά των ακτών του κράτους αυτού, εγκρίθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2213/80 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1980 (ΕΕ L 226, σ. 33).

- 18 Με τον κανονισμό 249/2002, το Συμβούλιο ενέκρινε την έκδοση του πρωτοκόλλου περί καθορισμού των δυνατοτήτων αλιείας και του χρηματικού ανταλλάγματος για τη χρονική περίοδο από 16 Ιουνίου 2001 μέχρι 15 Ιουνίου 2006.
- 19 Η αίτηση της Tertir-Terminais σκοπεί τους πόρους της Κοινότητας που προορίζονται να καταβληθούν στη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου ως χρηματικό αντάλλαγμα δυνάμει του τελευταίου αυτού κανονισμού.
- 20 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κατάσχεση, έστω και συντηρητική, μπορεί να θίξει τη λειτουργία της κοινής πολιτικής αλιείας.
- 21 Αφενός, τέτοιου είδους αναγκαστικό μέτρο μπορεί να οδηγήσει στην αναστολή της συμφωνίας αλιείας με τη Δημοκρατία της Γουινέας-Μπισσάου. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 6 του πρωτοκόλλου που εγκρίθηκε με τον κανονισμό 249/2002, η Δημοκρατία της Γουινέας- Μπισσάου δικαιούται να αναστείλει την εφαρμογή του εν λόγω πρωτοκόλλου στην περίπτωση που η Κοινότητα παραλείψει να πραγματοποιήσει τις πληρωμές που προβλέπονται ως αντάλλαγμα των δυνατοτήτων αλιείας.
- 22 Αφετέρου, η εν λόγω συντηρητική κατάσχεση μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες στις σχέσεις που υφίστανται μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των τρίτων χωρών στον τομέα της αλιείας και, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τη δυνατότητα για την Κοινότητα να συνάπτει συμφωνίες αλιείας με τις χώρες αυτές.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, η άδεια εκτελέσεως συντηρητικής κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής δύναται να παρακωλύσει την ορθή λειτουργία και την ανεξαρτησία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- 24 Επομένως, η αίτηση της Tertir-Terminais πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 25 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή είχε ζητήσει την καταδίκη της Tertir-Terminais και η Tertir-Terminais ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί η εταιρία αυτή στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση.
- 2) Καταδικάζει την Tertir-Terminais de Portugal SA στα δικαστικά έξοδα.

(υπογραφές)